

Sygn. akt VU 961/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 lutego 2016 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim, Wydział V Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący SSO Urszula Sipińska-Sęk

Protokolant st. sekr. sądowy Zofia Aleksandrowicz

po rozpoznaniu w dniu 2 lutego 2016 roku w Piotrkowie Trybunalskim na rozprawie

sprawy z wniosku A. W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o prawo do emerytury górniczej

na skutek odwołania A. W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 9 lipca 2015 r. sygn. (...) SP (...)

oddala odwołanie.

Sygn. akt VU 961/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 9 lipca 2015 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. odmówił A. W. prawa do emerytury górniczej wskazując, że do dnia 2 kwietnia 2015 roku udokumentował jedynie 22 lata 7 miesięcy i 12 dni pracy górniczej (wobec wymaganych 25 lat).

Pełnomocnik A. W. w dniu 7 sierpnia 2015 roku złożył odwołanie od tej decyzji, w którym wniósł o jej zmianę i przyznanie wnioskodawcy prawa do emerytury górniczej poprzez zaliczenie do pracy górniczej okresu od 1 marca 1982 roku do 30 kwietnia 1985 roku w (...) we W., gdzie wnioskodawca wykonywał w spornym okresie prace jako członek średniego i niższego dozoru o specjalności mechanicznej w zakresie zapewnienia utrzymania ruchu kopalni. Prace te odpowiadają swym charakterem stanowiskom wymienionym w dziale XX Załącznika nr 20 do Rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 4 grudnia 1998 roku tj. kierownik określonej grupy robotników i mistrz określonego rodzaju robót.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny :

Wnioskodawca A. W. urodzony w dniu (...), w dniu 27 kwietnia 2015 roku wystąpił do organu rentowego z wnioskiem o przyznanie prawa do emerytury górniczej. Wnioskodawca nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego.

(dowód: wniosek o emeryturę k. 2-4 akt emerytalnych)

Organ rentowy zaliczył wnioskodawcy do pracy górniczej ogółem 22 lata 7 miesięcy i 12 dni tj. okres zatrudnienia w (...) z siedzibą w R. (wcześniej (...) w B.) od 1 lutego 1992 roku do wydania zaskarżonej decyzji czyli do dnia 9 lipca 2015r.

Organ rentowy nie zaliczył wnioskodawcy do pracy górniczej okresów:

- od 1 marca 1982 roku do 30 kwietnia 1985 roku w (...) we W., ponieważ ze świadectwa pracy z dnia 2 maja 1985 roku nie wynika, że wnioskodawca wykonywał w tym czasie prace górnicze, a dodatkowo zakład pracy nie powołał się na obowiązujące przepisy o pracy górniczej.

- od 28 lipca 1987 roku do 30 czerwca 1989 roku w (...) B., ponieważ stanowisko samodzielnego referenta technicznego nie figuruje w załączniku nr 2 Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 23 grudnia 1994 roku;

- od 1 lipca 1989 roku do 31 stycznia 1992 roku w (...) B., ponieważ stanowisko inspektora technicznego nie figuruje w załączniku nr 2 Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 23 grudnia 1994 roku;

(dowód: decyzja z dnia 9 lipca 2014r. k.47 akt emerytalnych, pismo z dnia 31 grudnia 2015r. – k. 22, odpowiedź na odwołanie – k. 9-10 akt)

A. W. W spornym okresie od 1 marca 1982 roku do 30 kwietnia 1985 roku był zatrudniony w (...) we W.. Zakład zajmował się wykonywaniem na rzecz (...) usług odwodnieniowych.

Wnioskodawca pracował na następujących stanowiskach:

- w okresie próbnym od 1 marca 1982r. do 31 maja 1982r. – mistrza warsztatowego do spraw napraw sprzętu,

- od 1 czerwca 1982r. do dnia 28 lutego 1984r. - starszego mistrza do spraw napraw sprzętu

z równoczesnym pełnieniem funkcji pełniącego obowiązki kierownika warsztatu;

- od dnia 1 marca 1984 roku do 30 kwietnia 1985r. - starszego mistrza do spraw napraw sprzętu transportowego.

(dowód: świadectwa pracy z dnia 2 maja 1985 roku k.9 akt emerytalnych, angaż z 13 marca 1984r. – akta osobowe, angaż z 11 czerwca 1982r. – akta, angaże k.11-14 akt emerytalnych, umowy o pracę z dnia 1 marca 1982 roku i z dnia 1 czerwca 1982 roku k.44-45 akt osobowych, wypowiedzenie z dnia 28 marca 1985 roku k.26 akt osobowych)

W dniu 9 czerwca 1984r. Okręgowy Urząd Górniczy we W. zatwierdził A. W. w charakterze osoby niższego dozoru ruchu specjalności mechanicznej w zakładach górniczych odkrywkowych zaliczonych do grupy i zakładów górniczych określonych w § 5 ust.2 pkt 3a i w § 5 ust.3 pkt 5 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 1 sierpnia 1966r. w sprawie warunków ogólnych naukowych i zawodowych, jakim powinny odpowiadać osoby kierownictwa i dozoru ruchu zakładu górniczego (Dz. U nr 31, poz. 185)

(dowód: zatwierdzenie z dnia 9 czerwca 1984r. – akta osobowe)

Pracodawca nie wystawił wnioskodawcy świadectwa wykonywania pracy górniczej za sporny okres (okoliczność bezsporna)

W spornym okresie wnioskodawca pracował w warsztacie mechanicznym, który znajdował się w R. w siedzibie oddziału (...) B. poza odkrywką. W warsztacie pracowali spawacze, tokarze, ślusarze i mechanicy. Wnioskodawca był bezpośrednim przełożonym w/w pracowników. Do zadań pracowników zatrudnionych w warsztacie należała naprawa oraz usuwanie awarii urządzeń wiertniczych, czyli utrzymanie w ruchu urządzeń wiertniczych, które były wykorzystywane przy budowie studni odwodnienia wglębnego na odkrywce. Obowiązki te pracownicy warsztatu wykonywali jak nie było awarii urządzeń wiertniczych na miejscu w warsztacie, gdzie naprawiali zepsute element urządzenia, a w przypadku awarii urządzenia lub konieczności dokonania jego przeglądu bezpośrednio na odkrywce.

Do obowiązków wnioskodawcy należał przydział prac pracownikom oraz nadzór nad tymi pracami. Do usuwania awarii na odkrywce oraz bieżących przeglądów urządzeń wiertniczych wnioskodawca wyznaczał specjalną brygadę, która miała do dyspozycji dwa pogotowia techniczne. Do stałych obowiązków brygady należało dokonywanie okresowych przeglądów maszyn wiertniczych i rekultywacyjnych znajdujących się na odkrywce (co 10 dni) oraz usuwanie bieżących awarii tych maszyn.

Wnioskodawca nadzorował pracę zarówno osób, które pracowały w warsztacie jak i tych pracujących na odkrywce. Do obowiązków wnioskodawcy oprócz nadzoru nad pracownikami należały też prace administracyjno-biurowe tj. prowadzenie dokumentacji dotyczącej przydzielanych pracownikom prac.

Wnioskodawca nie miał ewidencjonowanych dniówek na odkrywce, otrzymywał jedynie dodatek za prace na odkrywce w wysokości 50 %.

(dowód: zeznania A. M. (1) protokół rozprawy z dnia 10 grudnia 2015 roku 9 minuta 59 sekunda 17 minuta 37 sekunda, zeznania S. T. protokół rozprawy z dnia 10 grudnia 2015 roku 17 minuta 37 sekunda – 26 minuta 34 sekunda, zeznania wnioskodawcy protokół rozprawy z dnia 2 lutego 2016 roku 2 minuta 59 sekunda 16 minuta 3 sekunda)

A. W. od dnia 11 czerwca 1985 roku do chwili obecnej jest zatrudniony w (...) z siedzibą w R. (wcześniej (...) w B.) na podstawie umowy o pracę w pełnym wymiarze czasu pracy.

(dowód: umowy o pracę z dnia 11 czerwca 1985 roku k.5 i z dnia 24 czerwca 1985 roku w aktach osobowych część B, świadectwo wykonywania pracy górniczej k. 10 akt emerytalnych)

W dniu 2 kwietnia 2015 roku (...) z siedzibą w R. wystawiła wnioskodawcy świadectwo wykonywania pracy górniczej, w którym wskazała, że w okresie zatrudnienia w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał pracę górniczą od 1 lutego 1992 roku do nadal na stanowisku sztygara zmianowego oddziału związanego z utrzymaniem ruchu wymienionej w rozporządzeniu MP i PS z dnia 23 grudnia 1994 roku w zał. Nr 3 lit. C, pkt 2.

(dowód: świadectwo wykonywania pracy górniczej k. 10 akt emerytalnych)

Sąd Okręgowy zważył co następuje :

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Przesłanki nabycia prawa do emerytury górniczej określa ustawa z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz. U. z 2013r., poz. 1440ze zm.).

Zgodnie z art. 50 a ust 1 i 2 ustawy emerytura górnicza przysługuje pracownikowi, który spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) ukończył 55 lat życia;
- 2) ma okres pracy górniczej wynoszący łącznie z okresami pracy równorzędnej co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, w tym co najmniej 10 lat pracy górniczej określonej w art. 50c ust. 1;
- 3) nie przystąpili do otwartego funduszu emerytalnego albo złożyli wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Wiek emerytalny wymagany od pracowników: kobiet mających co najmniej 20 lat, a mężczyzn co najmniej 25 lat pracy górniczej i równorzędnej, w tym co najmniej 15 lat pracy górniczej, o której mowa w art. 50c ust. 1, wynosi 50 lat.

Zgodnie z art. 50b w/w ustawy przy ustalaniu prawa do emerytury górniczej uwzględnia się okresy pracy górniczej i pracy równorzędnej z pracą górniczą, będące okresami składkowymi lub nieskładkowymi w rozumieniu ustawy, z tym że okresy pracy górniczej i pracy równorzędnej z pracą górniczą uwzględnia się, jeżeli praca ta wykonywana była co najmniej w połowie wymiaru czasu pracy.

Zgodnie z art. 50 c ust. 1 pkt 4 ustawy o emeryturach i rentach z FUS za pracę górniczą uważa się zatrudnienie na odkrywce w kopalniach siarki i węgla brunatnego przy ręcznym lub zmechanizowanym urabianiu, ładowaniu oraz przewozie nadkładu i złoża, przy pomiarach w zakresie miernictwa górniczego oraz przy bieżącej konserwacji agregatów i urządzeń wydobywczych, a także w kopalniach otworowych siarki oraz **w przedsiębiorstwach i innych podmiotach wykonujących roboty górnicze dla kopalń siarki i węgla brunatnego, na stanowiskach określonych w drodze rozporządzenia** przez ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki i ministrem właściwym do spraw Skarbu Państwa.

Za pracę górniczą uważa się także w myśl art. 50c ust.1 pkt 5 ustawy o emeryturach i rentach z FUS zatrudnienie pod ziemią **na stanowiskach dozoru ruchu oraz kierownictwa ruchu** kopalń, przedsiębiorstw i innych podmiotów określonych w pkt 1-3, a także w kopalniach siarki i węgla brunatnego oraz **w przedsiębiorstwach i innych podmiotach, o których mowa w pkt 4, na stanowiskach określonych w drodze rozporządzenia przez ministra właściwego do spraw gospodarki, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw Skarbu Państwa i ministrem właściwym do spraw zabezpieczenia społecznego;**

Zasady nabywania prawa do emerytur górniczych - jak wynika z powyższych przepisów - odbiegają od zasad obowiązujących powszechnie, co jest związane z charakterem pracy górniczej, angażującej we wzmocnionym stopniu siły fizyczne i psychiczne zatrudnionych. Z tego właśnie względu ustalając ogólne zasady nabywania prawa do górniczej emerytury, ustawodawca z jednej strony uznał, że dla zaliczenia pracy górniczej do okresu, od którego zależy nabycie prawa do emerytury wystarczające jest, jeżeli praca ta była wykonywana co najmniej w połowie wymiaru czasu pracy (art. 50b ustawy), z drugiej natomiast - uznał za pracę górniczą na odkrywce w kopalniach siarki i węgla brunatnego tylko zatrudnienie łączące się z wykonywaniem czynności o określonym charakterze i na wyszczególnionych w rozporządzeniu stanowiskach pracy. Jest to w pełni uzasadnione, jeśli się uwzględni, że charakter zatrudnienia na odkrywce - z uwagi na warunki jego wykonywania i stopień bezpieczeństwa, wpływające na obciążenie fizyczne i psychiczne - nie może równać się z charakterem zatrudnienia pod ziemią. Dlatego też przepisy normujące nabywanie prawa do emerytury górniczej muszą być wykładane ściśle, a dla oceny charakteru pracy górniczej nie mogą mieć decydującego znaczenia ani zakładowe wykazy stanowisk, ani protokoły komisji weryfikacyjnej kwalifikujące określone zatrudnienie jako pracę górniczą. Taka możliwość nie została bowiem w przepisach tych przewidziana.

W przedmiotowej sprawie kwestią sporną między stronami było to, czy wnioskodawca posiada wymagany 25-letni okres pracy górniczej. Organ rentowy zakwestionował bowiem, aby wnioskodawca w okresie zatrudnienia od 1 marca 1982 roku do 30 kwietnia 1985 roku w (...) we W. wykonywał prace górniczą, gdyż nie potwierdza tego świadectwa pracy z dnia 2 maja 1985 roku.

Pełnomocnik wnioskodawcy zakwestionował w tym zakresie decyzję organu rentowego i wniósł o zaliczenie wnioskodawcy okresu od 1 marca 1982 roku do 30 kwietnia 1985 roku do pracy górniczej na podstawie art. 50c ustęp 1 pkt 5 ustawy o emeryturach i rentach z FUS podnosząc, że w tym okresie wykonywał on prace jako członek średniego i niższego dozoru o specjalności mechanicznej w podmiocie zewnętrznym w zakresie utrzymania ruchu kopalni, które to prace odpowiadają swym charakterem stanowiskom wymienionym w dziale XX Załącznika nr 20 do Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 4 grudnia 1998 roku tj. kierownik określonej grupy robotników i mistrz określonego rodzaju robót, które koreluje z zarządzeniem nr 9 Ministra Przemysłu i Handlu z 23 grudnia 1994r. w

sprawie określenia stanowisk kierownictwa ruchu i dozoru ruchu pod ziemią, w kopalniach siarki i kopalniach węgla brunatnego, na których zatrudnienie uważa się za pracę górniczą..

Stanowisko pełnomocnika skarżącego nie zasługuje na uwzględnienie. Zarówno rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 4 grudnia 1998 roku w sprawie określenia wzorów zgłoszeń do ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia zdrowotnego, imiennych raportów miesięcznych i imiennych raportów miesięcznych korygujących, zgłoszeń płatnika, deklaracji rozliczeniowych i deklaracji rozliczeniowych korygujących oraz innych dokumentów (Dz. U z 1998r. nr 149 poz. 982) jak i zarządzenie Nr 9 Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 23 grudnia 1994 r. w sprawie określenia stanowisk pracy kierownictwa ruchu i dozoru ruchu pod ziemią (...), nie są już obowiązującymi aktami prawnymi, a zatem utraciły walor źródeł prawa w systemie konstytucyjnych źródeł prawa (art. 87 Konstytucji). Nie są to zatem akty prawne, na podstawie których można czynić wiążące ustalenia w zakresie stanowisk dozoru ruchu i kierownictwa ruchu kopalń, na których praca jest pracą górniczą w rozumieniu art. 50c ustęp 1 pkt 5 ustawy emerytalnej. Należy zauważyć, że w zakresie określenia stanowisk dozoru ruchu oraz kierownictwa ruchu przepis art. 50c ust. 1 pkt 5 ustawy emerytalnej odsyła do rozporządzenia, a nie do zarządzenia.

W związku z powyższym jedynym właściwym aktem do czynienia takich ustaleń jest Rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 23 grudnia 1994r. wydane na podstawie przepisu art. 5 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 1 lutego 1983 r. o zaopatrzeniu emerytalnym górników i ich rodzin (Dz. U. 1983 r. Nr 5 poz. 32 ze zm.). Rozporządzenie to w przeciwieństwie do zarządzenia nr 9 (...) z 23 grudnia 1994r., z uwagi na niewydanie nowych przepisów wykonawczych, w oparciu o art. 194 ustawy emerytalnej, jest w dalszym ciągu aktem obowiązującym, nie mniej jedynie w zakresie w jakim jego przepisy nie są sprzeczne z przepisami ustawy emerytalnej.

Skarżący w spornym okresie pracował w (...) we W.. Zakład ten był przedsiębiorstwem wykonującym roboty górnicze dla kopalni węgla brunatnego (dla (...) B.).

Do zaliczenia danej pracy jako pracy górniczej w rozumieniu art. 50c ustęp 1 pkt 5 ustawy o emeryturach i rentach z FUS w kopalniach węgla brunatnego oraz w przedsiębiorstwach i innych podmiotach wykonujących roboty górnicze dla kopalń węgla brunatnego konieczne jest wykonywanie pracy na stanowisku dozoru ruchu lub kierownictwa ruchu wymienionym w załączniku do rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 23 grudnia 1994r. w sprawie określenia niektórych stanowisk pracy górniczej oraz stanowisk pracy zaliczanej w wymiarze półtorakrotnym przy ustalaniu prawa do górniczej emerytury lub renty (Dz.U. z 1995r., Nr 2, poz. 8). Stanowiska pracy górniczej na odkrywcę w kopalniach węgla brunatnego oraz w przedsiębiorstwach i innych podmiotach wykonujących roboty górnicze dla kopalń węgla brunatnego określa wyłącznie załącznik nr 2 rozporządzenia. Załącznik nr 1 rozporządzenia określa wykaz stanowisk pracy na odkrywcę w kopalniach siarki oraz w przedsiębiorstwach i innych podmiotach wykonujących roboty górnicze dla kopalń siarki. Natomiast załącznik nr 3 określa wykaz stanowisk pracy, na których okresy pracy pod ziemią oraz w kopalniach węgla siarki i węgla brunatnego, które zalicza się w wymiarze półtorakrotnym (wnioskodawca w spornym okresie nie pracował pod ziemią, ani w kopalni siarki ani w kopalni węgla brunatnego, tylko w przedsiębiorstwie wykonującym roboty górnicze dla kopalni węgla brunatnego). Nie mniej w załączniku nr 2 do rozporządzenia (...) z 23 grudnia 1994r. ustawodawca nie wymienia jakiegokolwiek stanowiska dozoru ruchu lub kierownictwa ruchu. Może to prowadzić do wniosku, że zatrudnienie w przedsiębiorstwie wykonującym prace górnicze dla kopalń węgla brunatnego na stanowisku dozoru ruchu lub kierownictwa ruchu nie zostało uznane przez ustawodawcę za prace górnicze w rozumieniu art. 50c ust. 1 pkt 5 ustawy. Takie rozumowanie byłoby jednak sprzeczne z treścią tego przepisu, który zalicza do pracy górniczej prace na stanowiskach dozoru ruchu lub kierownictwa ruchu także wykonywane w przedsiębiorstwach wykonujących roboty górnicze dla kopalń węgla brunatnego.

Dlatego Sąd uważa, że ma tu zastosowanie załącznik nr 4 do rozporządzenia (...), który jako jedyny określa wykaz stanowisk dozoru ruchu i kierownictwa ruchu. Załącznik nr 4 nie zalicza do stanowisk dozoru ruchu i kierownictwa ruchu kopalń stanowisk, na których w spornym okresie był zatrudniony skarżący (mistrz warsztatowy ds. napraw sprzętu, straszy mistrz warsztatowy do spraw napraw sprzętu, p.o. kierownika warsztatu, starszy mistrz do spraw napraw sprzętu transportowego). Wprawdzie w pkt 7 zał. nr 4 są wymienieni także inni pracownicy dozoru ruchu i

kierownictwa ruchu kopalń, ale ich praca tylko wówczas będzie pracą górniczą jeżeli przepracowali w danym miesiącu **co najmniej połowę dniówek roboczych** pod ziemią lub **na odkrywce w kopalniach** siarki i **węgla brunatnego** oraz w kopalniach otworowych siarki. A zatem praca na innych stanowiskach dozoru ruchu i kopalń, nie wymienionych w pkt 1-6 zał. nr 4, tylko wówczas uprawnia do emerytury górniczej jeżeli była wykonywana w systemie dniówkowym przez co najmniej połowę dniówek w miesiącu na odkrywce. Wnioskodawca jak sam przyznał nie miał ewidencjonowanych dniówek przepracowanych na odkrywce, gdyż w takim systemie nie pracował. Skarżący na odkrywce pracował każdego dnia kilka godzin dziennie, ale nigdy nie przepracował na odkrywce całego dnia roboczego. Dlatego miał dodatek za pracę na odkrywce wynoszący jedynie 50%, a nie 100% jak pracownicy pracujący tam w systemie dniówkowym.

W systemie dniówkowym o zaliczeniu danego miesiąca do pracy górniczej decyduje to, czy praca górnicza w tym miesiącu była wykonywana przez połowę obowiązujących w miesiącu dniówek. Przed dniem 1 stycznia 1998 r. jeden miesiąc stanowił 25 dni roboczych zgodnie z §12 ust. 1 i 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 grudnia 1981r. w sprawie szczególnych przywilejów dla pracowników górnictwa – Karta górnika (Dz. U z 1982r. nr. 2 poz. 13 ze zm. oraz § 31 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe i zasad wypłaty tych świadczeń (Dz.U. Nr 10, poz. 49 ze zm.). Analogiczne stanowisko zajął Sąd Najwyższy w odniesieniu do pracy górniczej wykonywanej pod ziemią w wyroku z dnia 8 maja 1989 r., II URN 34/89 (...) 1989, nr 10) stwierdzając, iż w przypadku wykonywania pracy o charakterze mieszanym (tj. pod ziemią i na powierzchni) praca ta stanowi pracę górniczą, jeżeli jest wykonywana pod ziemią **co najmniej przez połowę dniówek roboczych w miesiącu**, obliczanych w stosunku do czasu pracy obowiązującego w myśl zasad kodeksu pracy w danym zawodzie (stanowisko to zaaprobował Sąd Najwyższy także w wyroku z dnia 3 marca 2011r. w sprawie II UK 297/10). Pojęcie połowy wymiaru czasu pracy z art. 50 b ustawy w zw. art. 50c ustęp 1 pkt 5 ustawy i w zw. z załącznikiem nr 4 pkt 7 do rozporządzenia (...) PS należy zatem rozumieć jako pracę górniczą wykonywaną przez połowę dniówek w miesiącu, a nie przez połowę obowiązującego czasu pracy w każdym dniu pracy, jak chce skarżący. Aby zatem można było zaliczyć jakikolwiek okres do pracy górniczej na stanowisku dozoru ruchu wymienionym w załączniku nr 4 poz. 7 ubezpieczony musiałby wykazać, że co najmniej przez połowę dniówek w miesiącu wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pracę górniczą. Tymczasem jak wyżej wykazano wnioskodawca w spornym okresie pracując na odkrywce nie wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy prac górniczych. Wnioskodawca nie wykazał, aby w jakimkolwiek miesiącu w spornym okresie pracował przez co najmniej połowę dniówek w miesiącu stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonując prace górnicze. Wręcz przeciwnie z materiału dowodowego w postaci zeznań świadków: A. M. (2) i S. T. oraz wnioskodawcy wynika, że w spornym okresie nie przepracował jakiegokolwiek całego dnia pracy na odkrywce, nie mówiąc już o połowie dniówek w miesiącu. Wnioskodawca nadzorował bowiem prace zarówno pracowników, którzy zajmowali się naprawami sprzętu górniczego w warsztacie usytuowanym poza odkrywką jak i nad tymi, którzy usuwali awarie i dokonywali okresowych przeglądów sprzętu odwodnieniowego na odkrywce. Już powyższe wyklucza możliwość zaliczenia całego spornego okresu zatrudnienia do okresu pracy górniczej, nawet gdyby wnioskodawca pracował na stanowisku dozoru ruchu lub kierownictwa ruchu kopalń.

Dodatkowo należy podnieść, że niezbędnym warunkiem uznania pracownika za osobę dozoru było odpowiednie zatwierdzenie okręgowego urzędu górniczego, a to wnioskodawca uzyskał dopiero dnia 9 czerwca 1984 r. (osoba niższego dozoru ruchu specjalności mechanicznej w zakładach górniczych odkrywkowych). Wcześniejsze zatem zatrudnienie skarżącego od 1 marca 1982 roku do 8 czerwca 1984r. nie mogłoby być zatem uznane za pracę górniczą, nawet gdyby stanowisko skarżącego było wymienione w załączniku nr 4 do rozporządzenia (...), gdyż art. 68 Prawa geologicznego i górniczego stanowi, że ruch zakładu górniczego może być prowadzony tylko pod kierownictwem i dozorem osób posiadających odpowiednie kwalifikacje stwierdzone przez właściwy organ nadzoru górniczego tj. urzędy górnicze. zatwierdzenie okręgowego urzędu górniczego.

Nawet zatem gdyby skarżący pracował na stanowisku dozoru ruchu i kierownictwa ruchu wymienionym w załączniku nr 4 do rozporządzenia (...), to do pracy górniczej można byłoby mu zaliczyć jedynie okres od 9 czerwca 1984r. do 30 kwietnia 1985 roku tj. 10 miesięcy 21 dni. Zaliczenie tego okresu do uznanego przez organ rentowy okresu pracy górniczej (22 lata 7 miesięcy i 12 dni) nie dałoby skarżącemu wymaganego 25 letniego stażu pracy górniczej.

Górniczego charakteru pracy wnioskodawcy w spornym okresie nie potwierdził także jego pracodawca, gdyż nie wystawił mu świadectwem wykonywania pracy górniczej.

Biorąc powyższe pod uwagę, że Sąd Okręgowy na mocy art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie jako nieuzasadnione.